

عنوان مقاله:

اثر بخشی بهزیستی درمانی بر شاخص ولع مصرف در مردان وابسته به مت آمفتامین تحت درمان تی سی

محل انتشار:

اولین همایش ملی آسیب های اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

بیژن پیرنیا - دانشجوی دکترای تخصصی روان شناسی بالینی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر بهزیستی درمانی بر شاخص ولع مصرف در مردان وابسته به مواد مت آمفتامین انجام شد. پژوهش حاضر در قالب طرحی مستقل با پیش آزمون، پس آزمون و گروه کنترل انجام شد. شش مرد واجد شرایط شرکت در پژوهش از بین بیماران وابسته به مواد مراجعه کننده به کمپ ترک اعتیاد (مواد محرک) شهر کرج با استفاده از نمونه گیری تصادفی انتخاب و به دو گروه آزمایشی (3 نفر) و گواه (3 نفر) اختصاص داده شدند. در ابتدا، همه شرکت کنندگان پرسشنامه مورد نظر را در قالب پیش آزمون تکمیل نمودند. گروه آزمایش به مدت 12 جلسه هفتگی تحت درمان انفرادی بهزیستی و گروه کنترل در لیست انتظار قرار گرفت. سپس، در مرحله پس آزمون برای بار دوم توسط پرسشنامه مذکور مورد ارزیابی قرار گرفتند. جهت تحلیل داده ها از تحلیل کوواریانس تک متغیره استفاده شد. یافته ها نشان داد که بهزیستی درمانی تاثیر معنا داری بر بهبود شاخص ولع مصرف در مصرف کنندگان اقامتی مت آمفتامین نداشته است (0/05). (p >) یافته های این پژوهش ناهمسو با پژوهش هایی است که اثر بخشی بهزیستی درمانی را در درمان شاخص های عاطفی و خلقی مورد تایید قرار داده اند. نتایج پژوهش می تواند در ارزیابی، طرح ریزی مداخلات درمانی و مسیر پژوهش های آتی در مصرف کنندگان مت آمفتامین سودمند باشد.

کلمات کلیدی:

بهزیستی درمانی، مت آمفتامین، درمان اجتماع مدار، ولع مصرف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/760977>

